

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku

KOM(2006) 514 v konečném znění

(2007/C 175/07)

Dne 21. září 2006 se Komise, v souladu s článkem 262 Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci výše uvedené.

Specializovaná sekce Jednotný trh, výroba a spotřeba, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala stanovisko dne 3. května 2007. Zpravodajem byl pan PEGADO LIZ.

Na 436. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 30. a 31. května 2007 (jednání ze dne 30. května), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 61 hlasy a 4 členové se zdrželi hlasování.

1. Shrnutí

1.1. Tímto sdělením o provádění směrnice 1997/7/ES Komise nejen informuje Radu, Evropský parlament a EHSV o výsledcích provedení směrnice do vnitrostátního práva a provádění této směrnice, ale také zahajuje veřejnou konzultaci zúčastněných stran s cílem sbírat jejich názory. Komise však nepředkládá žádný návrh na přezkum směrnice, dokud není uzavřen širší přezkum spotřebitelského *acquis*.

1.2. EHSV konstatuje, že ve srovnání s termíny stanovenými ve směrnici došlo k prodlevě vydání tohoto sdělení, vítá však tuto iniciativu a souhlasí s celou řadou poznámek Komise, z nichž mnohé již ve skutečnosti byly uvedeny ve stanoviscích tohoto Výboru, zejména poznámky týkající se návrhů na směrnici o prodeji na dálku obecně a o prodeji finančních služeb na dálku konkrétně. Výbor rovněž schvaluje nutnost sladit pravidla v této oblasti s pravidly jiných právních nástrojů, jež byly mezitím zavedeny v některých případech bez nezbytné koordinace a společného plánování.

1.3. EHSV se však domnívá, že by mělo význam okamžitě přezkoumat tato pravidla stejně jako pravidla týkající se prodeje finančních služeb na dálku a určitých aspektů elektronického obchodu, aniž by se čekalo na dokončení přezkumu *acquis* Společenství zabývajících se spotřebitelskými smlouvami, aby všechna ta různorodá ustanovení byla přístupnější a srozumitelnější.

1.4. Z tohoto důvodu EHSV vybízí Komisi, aby vypracovala podrobnou analýzu reakcí na veřejnou konzultaci, které mezitím obdržela, a do této analýzy doplnila spolehlivé statistické údaje o oblasti působnosti a míře prodeje na dálku na vnitřním trhu. Analýza by měla vést k veřejnému slyšení zúčastněných stran.

1.5. Výbor souhlasí s většinou návrhů Komise na vylepšení znění a struktury směrnice, zdůrazňuje však znovu svůj postoj –

vyjádřený již v dřívějších stanoviscích – a sice, že oblast působnosti směrnice by se neměla omezovat na vztahy obchodu a spotřebitele a že by bylo nesmírně užitečné tento aspekt znovu zvážit s cílem sladit jej v základních bodech s oblastí působnosti nařízení o elektronickém obchodě.

1.6. EHSV nesouhlasí s tím, jak Komise vyhodnotila důsledky použití minimální doložky, kterou nepovažuje za příčinu problémů spojených s prováděním směrnice, které jsou oprávněně zdůrazněny. Výbor však neodmítá možnost úvah o kroku vedoucím k úplné harmonizaci prostřednictvím nařízení za předpokladu, že to spotřebitelům zaručí vyšší úroveň ochrany.

1.7. EHSV si klade za cíl přispět k hloubkovému přezkumu pravidel prodeje na dálku, a proto předkládá celou řadu konkrétních doporučení, která v této fázi vývoje vnitřního trhu považuje za nutné prostudovat, a posílit tak zabezpečení a důvěru spotřebitelů, a která jim u tohoto druhu transakce zaručí stejnou ochranu, jakou mají spotřebitelé uzavírající smlouvy osobně.

1.8. EHSV rovněž poukazuje na nutnost zvláště se zaměřit na poskytování pravdivých informací smluvním stranám – zejména méně informovaných spotřebitelům – a dále na potřebu účinného systému pro uvalení sankce za postupy, jež porušují stávající právní ustanovení.

2. Shrnutí sdělení

2.1. Prostřednictvím sdělení o provádění směrnice 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 (KOM(2006) 514 v konečném znění ze dne 21. září 2006) Komise podává zprávu Radě, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o provedení směrnice do vnitrostátního práva a provádění směrnice v období asi deseti let od jejího vydání, čímž plní požadavek stanovený v čl. 15 odst. 4 této směrnice, byť s přibližně šestiletým zpožděním.

2.2 Vedle zjištění některých problémů v provádění směrnice ⁽¹⁾, které vyplývají hlavně z jejího „znění“ a z „problémů při překladu“ do některých jazykových verzí, Komise poukazuje na „značné rozdíly mezi vnitrostátními právními úpravami, jež vycházejí z využívání minimální doložky“ a na případnou nezpůsobilost směrnice obsáhnout „nové technologie a formy marketingu“.

2.3 Komise nakonec vypracovala „dotazník“, který měl být vyplněn a vrácen do 21. listopadu 2006, s cílem zajistit konání „veřejné konzultace“ zainteresovaných stran, a potvrdit či vyvrátit tak své připomínky. Dále plánuje veřejné slyšení.

2.4 Ačkoli Komise uznává, že existující pravidla vykazují chyby v návrhu dokumentu a potíže s výkladem, které jsou příčinou problémů při provádění, nepovažuje za „vhodné“ předkládat návrh na přezkum směrnice, dokud nebude uzavřena diagnostická fáze přezkumu spotřebitelského *acquis*, přičemž pro ni nebyl stanoven pevný termín.

2.5 V době, kdy se vypracovávalo toto stanovisko, zpřístupnila Komise 84 reakcí na výše uvedenou konzultaci a vydala pracovní dokument, jenž byl shrnutím mnoha z těchto reakcí. Komise navrhuje, že v blízké budoucnosti doplní analýzu o zbývající reakce a provede podrobnější studii dopadů.

3. Hlavní poznámky EHSV k připomínkám Komise

3.1 Obecné poznámky

3.1.1 EHSV vítá iniciativu Komise, lituje však, že nebyla zrealizována do původně stanoveného termínu (červen 2001) nebo přinejmenším v rámci čtyřleté lhůty pro provedení do vnitrostátního práva (červen 2004), a domnívá se, že většina otázek, jimž se dnes čelí, mohla být zkoumána a vyřešena již nejméně před třemi lety, což by bylo samozřejmě přínosné.

3.1.2 EHSV by rád zdůraznil, že mnohým otázkám, jimiž se sdělení nyní zabývá, byla věnována pozornost již ve stanoviscích EHSV z období, kdy se směrnice nacházela ve fázi vypracovávání.

Již ve svém stanovisku k návrhu směrnice Rady o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku (prodej na dálku) ⁽²⁾ EHSV upozorňoval na nutnost vymezit některé pojmy

⁽¹⁾ Komise se rozhodla ve svých připomínkách a poznámkách záměrně neuvádět aspekty jako „setrvačný prodej“, „placení kartou“ a „právní ochranu“.

⁽²⁾ Stanovisko EHSV vydané v Úř. věst. C 19/111, 25.1.1993, zpravodaj: pan Roberto Bonvicini.

stanovené v článku 2 směrnice, konkrétně ty, jež se týkají smluv, na které se směrnice vztahuje, a samotného pojmu „spotřebitel“.

EHSV rovněž vyjádřil názor, že Komise by měla zaujmout jednoznačnější postoj, co se týče práva odstoupit od smlouvy stanoveného ve směrnici, které by podle jeho názoru mělo být chápáno v kontextu práva na rozmyšlenou a nemělo by být zaměňováno s právem spotřebitelů ukončit smlouvu nebo toto právo ohrožovat, za předpokladu, že taková smlouva nebyla plněna nebo že byly odhaleny podvodné praktiky.

EHSV rovněž upozornil na skutečnost, že právo odstoupit od smlouvy do sedmi dnů je méně velkorysé než již platné právo v jiných směrnících a v současné době platných právních předpisech některých členských států, a vybídl Komisi ke sladění lhůt pro uplatnění tohoto práva. Požadavek EHSV na objasnění pravidel práva na rozmyšlenou byl v podstatě zopakován ve stanovisku k návrhu směrnice o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku ⁽³⁾.

Kromě toho se podobná kritika objevila již dávno ve velmi uznávaných specializovaných akademických publikacích ⁽⁴⁾.

3.1.3 EHSV je překvapen údajným nedostatkem informací dostupných Komisi o datu vstoupení ustanovení pro provedení směrnice do vnitrostátního práva v různých členských státech v platnost ⁽⁵⁾ a je rovněž udiven tím, že ačkoli prý byla zaznamenána tak nápadná porušení některých členských států týkající se provedení směrnice do vnitrostátního práva, neexistují žádné zprávy o zahájení řízení s těmito členskými státy z důvodu porušení závazků ani o výsledcích těchto řízení.

3.1.4 EHSV se rovněž domnívá, že kdyby veřejná konzultace sdělení *předcházela*, nikoli po něm následovala, sdělení by lépe odráželo skutečně participativní proces, a zabránilo tak mnoha poznámkám a připomínkám Komise, jež se opírají pouze o subjektivní „dojmy“ a „postoje“ ⁽⁶⁾.

Výbor se odvolává taktéž na zprávu ze dne 10. března 2000 o stížnostech spotřebitelů v souvislosti s prodejem na dálku (KOM(2000) 127 v konečném znění) a doporučuje provést něco obdobného, tentokrát však na základě objektivní analýzy všech reakcí na veřejnou konzultaci a aktualizace a srovnání údajů, čímž se vytvoří objektivní základ pro úvahy.

⁽³⁾ Stanovisko EHSV vydané v Úř. věst. C 169/43, 16.6.1999, zpravodaj: pan Manuel Ataíde Ferreira.

⁽⁴⁾ Viz jedna z nich, *La protection des consommateurs acheteurs à distance* (Ochrana spotřebitelů nakupujících na dálku), zápis ze semináře organizovaného CÉDOC, editor: Bernd Stauder – 1999, autoři nejdůležitějších dokumentů: Hans Micklitz, Jules Stuyck, Peter Rott a Geraint Howells (Bruylant, 1999).

⁽⁵⁾ Belgie (?), Maďarsko, Lotyšsko a Litva.

⁽⁶⁾ Viz například druhý odstavce oddílu 3 „... domnívá se ...“ a třetí odstavce tamtéž „Komise se domnívá, že ...“.

3.1.5 Za stávajících okolností EHSV podporuje návrh Komise a vybízí k organizaci veřejného slyšení všech zúčastněných stran, které zajistí, že tato otázka nebude zařazena do širší diskuse o spotřebitelském *acquis*, k němuž byla nedávno vydána rozsáhlá technická studie asi o 800 stranách ⁽⁷⁾ a zelená kniha Komise ⁽⁸⁾.

3.1.6 Vzhledem k dosavadnímu pokroku co se týče prací sítě CFR (Common Frame of Reference – Společný referenční rámec) ⁽⁹⁾, EHSV pochybuje, že by bylo přínosné nebo vhodné provést přezkum této směrnice v závislosti na dokončení prací a konzultací k tématu celého *acquis* Společenství spojeného se spotřebitelským právem a k rozhodnutím, jež by mohla být nakonec přijata, byť v poslední zkrácené verzi předložené Komisí ⁽¹⁰⁾.

3.1.7 EHSV dále navrhuje, že by se znovu mohl zvážit právní charakter nástroje Společenství, který má být použit při budoucím přezkumu směrnice, pokud se Komise domnívá, že je možné splnit podmínky, a zaručit tak provedení nejdůležitějších změn v této oblasti formou nařízení, což by bylo nejvhodnější ⁽¹¹⁾, a zachovat zároveň základní cíl, tedy opětovné nastolení vyváženosti a rovnosti zúčastněných stran tak, jak se to předpokládá u přímých transakcí uzavíraných v obchodních prostorách.

3.2 Konkrétní poznámky

3.2.1 Poznámky Komise ke směrnici lze rozdělit do dvou skupin:

⁽⁷⁾ *EC Consumer Law Compendium – Comparative Analysis (Kompendium o spotřebitelském právu Evropského společenství – srovnávací analýza)*, Prof. Dr. Hans Schulte-Nolke, Dr. Christian Twigg-Flesner a Dr. Martin Ebers, 12. prosince 2006, univerzita Bielefeld (vytvořeno pro Evropskou komisí v rámci smlouvy o službách č. 17.020100/04/389299: *Annotated Compendium including a comparative analysis of the Community consumer acquis (Kompendium včetně srovnávací analýzy spotřebitelského acquis Společenství opatřené poznámkami)*).

⁽⁸⁾ KOM(2006) 744 v konečném znění ze dne 8. února 2007. EHSV již vytvořil studijní skupinu, která bude pracovat na stanovisku k tomuto dokumentu, zpravodajem příslušného stanoviska bude pan Adams.

⁽⁹⁾ Potřeba, o níž někteří experti v nejlepších studiích z nedávné doby pochybují (viz *The need for a European Contract Law – Empirical and Legal Perspectives (Potřeba evropského smluvního práva – empirické a právní perspektivy)*, Jan Smits, Europa Law Publishing, Groningen, 2005).

⁽¹⁰⁾ Z 22 právních nástrojů Společenství uváděných Komisí v květnu 2003 se rozsah přezkumu nyní ve skutečnosti omezuje na pouhých osm směrnic.

⁽¹¹⁾ Nařízení by pomohlo napravit různé situace popisované Komisí v případech, kdy směrnice o prodeji na dálku nebyla provedena do vnitrostátního práva nebo byla provedena nesprávně, například co se týče čl. 4 odst. 2 o zásadě dobré víry, článku 6 o lhůtách pro vrácení zaplacených částek při uplatnění práva odstoupit od smlouvy a o situacích vylučujících právo odstoupit od smlouvy. Máme-li být konkrétní, nařízení tohoto charakteru by mohlo zahrnovat oblasti, jako je definice pojmů, jejich uplatnění na zboží a jednotlivce a jejich příslušné výjimky, forma, obsah, oblast působnosti a načasování poskytování informací, uplatňování práva odstoupit od smlouvy a jeho důsledky, podpis smlouvy, platební ujednání a zásada poctivého obchodu, která je zvláště důležitá.

a) Poznámky týkající se znění/struktury směrnice

b) Poznámky týkající se provádění směrnice

A) Znění/struktura

3.2.2 Co se týče znění/struktury směrnice, EHSV souhlasí s Komisí v následujících bodech:

a) je třeba přezkoumat některé pojmy a definice a objasnit jejich význam ⁽¹²⁾;

b) je třeba objasnit lhůty a pravidla pro poskytování předběžných informací, a zabránit tak odlišným interpretacím;

c) harmonizace některých ustanovení se směrnicí o nekalých obchodních praktikách ⁽¹³⁾;

d) lepší informace o stanovení cen u služeb se zvýšenou sazbou;

e) klíčová potřeba podrobnějšího popisu, klasifikace a definice povahy odstoupení od smlouvy nebo tzv. lhůty na rozmyšlenou (na utvrzení se – „cooling-off“), se dvěma úkoly, jež plní. Jsou *metodou ochrany smluvního záměru s cílem zajistit, že spotřebitel poskytl svůj úplný souhlas a metodou uvalení sankce z důvodu nerespektování formalit, jež musí dodavatel dodržovat, aby dostal svým informačním závazkům* ⁽¹⁴⁾. Cílem je dosáhnout sladění s obdobnými, ale právně jednoznačnými pojmy, jako je právo na rozmyšlenou (nebo na přípravu – „to warm up“), právo na odstoupení od smlouvy a právo na ukončení smlouvy;

f) podobně je zapotřebí harmonizace této lhůty, způsobu jejího výpočtu, účinků, zejména finančního dopadu vyplývajících z uplatnění této lhůty (vrácení zaplacených částek, vrácení zboží atd.), způsobu, jakým jsou smlouvy prohlášeny za neplatné explicitním či implicitním vyjmutím této lhůty a dále výjimek z pravidla ⁽¹⁵⁾;

⁽¹²⁾ Jedná se například o pojmy, jako je „organizovaný prodej [na dálku]“, „provizovatel komunikačních prostředků na dálku“, „práva k nemovitostem“, zvláště pak pojmy týkající se „dočasného užívání“ vlastnictví, „pravidelných donáškových služeb“, „přepravních služeb“ včetně pronájmu auta, dále „okolnosti hodné zvláštního zřetele“, „trvalé médium“ atd.

⁽¹³⁾ Směrnice 2005/29/ES ze dne 11. května 2005: Úř. věst. L 149, 11.6.2006; stanovisko EHSV: Úř. věst. C 108, 30.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Viz Cristine Amato: *Per un diritto europeo dei contratti con i consumatori (Směrem k Evropskému spotřebitelskému smluvnímu právu)*, s. 329, Giuffrè, Miláno 2003.

⁽¹⁵⁾ Je třeba uvést, že při schvalování směrnice 97/7/ES Rada vydala prohlášení, v němž vybídla Komisi k prostudování možnosti harmonizace tehdejších metod výpočtu lhůty na rozmyšlenou v platných směrnících o ochraně spotřebitele.

g) potřeba přezkoumat zejména vyjmutí „aukcí“, přitom je nutné brát v úvahu nejen to, že stejný výraz má v různých překladech a vnitrostátních legislativních tradicích⁽¹⁶⁾ odlišný právní význam, ale také to, že „aukce“ pořádané na internetu s sebou nesou specifické problémy, které nebyly známy v době formulace směrnice⁽¹⁷⁾.

3.2.3 EHSV však s Komisí nesouhlasí v následujících bodech:

- a) vyjmutí finančních služeb již od samého počátku z jediné směrnice o prodeji na dálku⁽¹⁸⁾;
- b) otázka, zda by mělo být zachováno rozlišování mezi směrnicí o „prodeji na dálku“ a o „elektronickém obchodě“, vzhledem k tomu, že se obsahově částečně překrývají, a k faktu, že v různých klíčových aspektech pravidel pro situace, jež jsou v praxi totožné, nabízejí vzájemně si odpovídající řešení⁽¹⁹⁾; jasné odůvodnění spočívá pouze ve faktu, že interní „původ“ právních textů není totožný nebo nebyl řádně zkoordinován v rámci různých oddělení.

3.2.4 EHSV rovněž doporučuje Komisi, aby usilovala o zjednodušení všech ustanovení souvisejících s prodejem na dálku, která se v současné době vyskytují v řadě různých nástrojů, a učinila je přístupnějšími a srozumitelnějšími.

B) Otázky spojené s prováděním

3.2.5 Co se týče provádění směrnice a vzhledem k povědomí EHSV o zkušenostech v některých členských státech, může Výbor souhlasit s většinou poznámek Komise a podpořit je, domnívá se však, že by se mělo pracovat podrobněji s cílem poskytnout ucelený, spíše než neúplný, přehled o situacích, v nichž se vyskytly rozdíly či nesoulad v provedení směrnice do vnitrostátního práva nebo v jejím výkladu ve všech členských státech.

EHSV proto vybízí Komisi, aby po prostudování odpovědí v dotazníku takovou studii vypracovala a zveřejnila její výsledky.

⁽¹⁶⁾ Například portugalský právní pojem „leilão“ nemá tentýž význam jako „vente aux enchères“, „auction“ a „vendita all'astain“ ve francouzském, anglo-saském nebo italském právu.

⁽¹⁷⁾ Viz důležitý článek, jehož autorem je Prof. Gerard Spindler z univerzity Göttingen, *Internet-Auctions versus Consumer Protection: The Case of the Distant Selling Directive (Internetové aukce versus ochrana spotřebitele: případ směrnice o prodeji na dálku)*, publikovaný v *German Law Journal*, 2005, svazek 6, č. 3, s. 725 a následující.

⁽¹⁸⁾ Jak bylo uvedeno ve stanovisku k návrhu směrnice o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku (stanovisko EHSV, Úř. věst. C 169/43, 16.6.1999), zpravodaj: pan Manuel Ataíde Ferreira. Bylo to rovněž stanovisko, k němuž se Evropský parlament vyjadřoval v rámci svých dvou čtení.

⁽¹⁹⁾ Směrnice 2000/31/ES ze dne 8. června 2000, Úř. věst. L 178, 17.7.2000. Jedná se v podstatě o názor vyjádřený již ve stanovisku k této směrnici vydaném v Úř. věst. C 169/36, 16.6.1999, zpravodaj: pan Harald Glatz.

Dále je nutné konstatovat, že Komise dosud nedala k dispozici statistické údaje, které umožňují vyhodnotit podíl prodeje spotřebitelům na dálku na všech přeshraničních transakcích nebo zjistit objem tohoto typu obchodu ve vztahu k transakcím se spotřebiteli v každém členském státě. Tyto informace nelze s nezbytnou objektivitou získat z neaktuálnějších statistických údajů shromážděných v rámci průzkumu Eurobarometr⁽²⁰⁾; tyto informace jsou klíčové pro vyhodnocení kritérií začlenění a pro posouzení, zda jsou výjimky stanovené ve směrnici vhodné.

3.2.6 EHSV je znepokojen postojem Komise, která na jedné straně odhalila řadu problémů v provedení směrnice do vnitrostátního práva, na druhé straně však vyjadřuje pochybnosti, co se týče jejich významu pro důvěru spotřebitelů, uvádí, že neprovede žádné změny, a neoznamuje významnější opatření, která by se zabývala těmito problémy spojenými s provedením směrnice.

3.2.7 Co se týče oblasti působnosti směrnice 1997/7/ES, Komise samotná především uznala, že výjimky stanovené ve směrnici byly v členských státech provedeny odlišně a že některé tyto výjimky je třeba znovu zvážit. EHSV proto vybízí Komisi, aby v této věci učinila konkrétnější opatření.

3.2.8 Co se týče účinků použití „minimální doložky“, EHSV nesouhlasí s Komisí v tom, že všechny situace uváděné Komisí vyplývají z nesprávného provádění doložky stanovené v článku 14.

3.2.8.1 ESHV se spíše domnívá, že většina odhalených skutečných nesrovnalostí není důsledkem nevhodného použití minimální doložky, ale spíše zjištěných nedostatků v návrhu směrnice, jejím znění a provedení do vnitrostátního práva/překlada.

3.2.8.2 EHSV zastává názor, že minimální doložka, která členským státům umožňuje překročit požadavky Společenství na minimální harmonizaci zakotvené ve směrnici, pokud budou jednat v souladu se Smlouvou, jak stanoví článek 153, je užitečným nástrojem, který zajistí vysokou úroveň ochrany spotřebitele a pomůže zaručit zohlednění specifických kulturních, sociálních a právních charakteristik každého vnitrostátního systému.

3.2.8.3 EHSV přesto navrhuje, pokud je vyšší úroveň ochrany spotřebitele skutečně zajištěna, aby určité oblasti práva podléhaly úplné harmonizaci – pokud možno ve formě nařízení – jako prostředek pro zajištění jednotnosti, což by se mohlo vztahovat rovněž na směrnici, která je předmětem tohoto stanoviska.

⁽²⁰⁾ Viz speciální edice Eurobarometru č. 252, *Consumer protection in the Internal Market (Ochrana spotřebitele na vnitřním trhu)*, září 2006, na žádost GR pro zdraví a ochranu spotřebitele, koordinace GR pro komunikaci. Tyto údaje však poskytují jakýsi náznak obecných spotřebitelských trendů ve vztahu k práci Společenství na dotvoření vnitřního trhu.

C) Oblasti, jimiž se sdělení nezabývá

3.2.9 EHSV se domnívá, že se vyskytnou i jiné otázky, které by si mohly vyžádat opětovné posouzení v přezkumu směrnice a kterými se sdělení nezabývá.

3.2.10 Jedná se konkrétně o následující otázky:

- a) otázka, zda by k přezkumu směrnice o prodeji finančních služeb na dálku mělo dojít ve stejnou dobu a společně s touto směrnicí. EHSV by rád vyjádřil svůj jednoznačný nesouhlas s hlavním zaměřením sdělení Komise ze dne 6. dubna 2006 (KOM(2006) 161 v konečném znění);
- b) zachování „výlučné“ povahy použití komunikačních prostředků na dálku místo pojmu „převaha“ (čl. 2 odst. 1);
- c) právní charakter žádosti o uzavření smlouvy jako výzvy ke koupi a hlavní povaha podmínek a vlastností koupě jako základních prvků samotného předmětu smlouvy o prodeji;
- d) celý systém „důkazního břemene“, který směrnice neupravuje nebo upravuje nedostatečně a opírá se přitom o obecné zásady práva členských států, kterým se řídí smlouvy se spotřebiteli, nevyužijí-li mechanismu pro zrušení důkazního břemene stanoveného v čl. 11 odst. 3;
- e) zachování vztahů se „spotřebiteli“ – bez ohledu na diskusi, zda je definice spotřebitele správná (tam, kde panují neshody) – jako jediného zaměření směrnice, přičemž téma směrnice se obecně týká určitého typu prodeje s určitými vlastnostmi, nikoli pouze příjemce, jak správně stanoví směrnice o elektronickém obchodě;
- f) objasnění toho, co se myslí pojmy „komunikační prostředky na dálku“ a „organizovaný prodej na dálku nebo systém poskytování služeb“ a potřeba podrobnější studie zaměřené na odůvodnění zachování tohoto kritéria a důvodů pro vyjmutí speciální ochrany pro spotřebitele nakupující na dálku v obchodech, jež těchto prostředků využívají pouze sporadicky;
- g) zachování zdánlivě neodůvodněného vyloučení použití směrnice na pobyty a smlouvy o dočasném užívání, jakož i na prodej potravin na dálku;
- h) chybějící informace o poprodejních službách a obchodních zárukách na seznamu předběžných informací, které by se spotřebiteli měly poskytovat. Tato otázka by se měla přezkoumat v souladu se směrnicí o zárukách ⁽²¹⁾;
- i) pravidla pro právo užívat příslušné zboží, povinnost pečovat o něj a riziko jeho ztráty nebo zničení v průběhu období pro odstoupení od smlouvy a v průběhu dopravy, ať už z obchodu ke spotřebiteli nebo naopak, v případě vrácení zboží bez ohledu na důvody (v důsledku rozhodnutí odstoupit od smlouvy nebo faktu, že zboží nesplňuje podmínky/je vadné/rozbité) v souladu s pravidly stanovenými ve směrnici o zárukách;
- j) otázka jazyka, v němž jsou smlouvy vyhotoveny, by už neměla být „záležitostí členských států“ (bod odůvodnění 8 směrnice);
- k) definice „pracovního dne“ v právu Evropského společenství, která je nezbytná pro harmonizovaný výpočet lhůt, zejména co se týče přeshraničního prodeje, či prostě pro stanovení všech lhůt pro po sobě jdoucí kalendářní dny;
- l) forma, jakou je sděleno právo na odstoupení od smlouvy – zda je či není požadován důkaz o přijetí této informace – s příslušnými právními důsledky;
- m) zabránění riziku neplnění smlouvy a pravidel vztahujících se na neplnění smlouvy včas nebo na částečné plnění závazku dodat zboží nebo poskytnout služby ⁽²²⁾;
- n) zachování vyjmutí zboží, které bylo vyrobeno podle konkrétních požadavků spotřebitele;
- o) potřeba věnovat větší pozornost stále častějšímu jevu, jež představuje obchod uskutečněný po telefonu nebo pomocí mobilního telefonu (obchod s využitím krátkých textových zpráv – SMS), včetně úvah o obecném systému „nepovinné účasti“ na ochranu před nevyžádanými nabídkami;

⁽²¹⁾ Směrnice 1999/44/ES ze dne 25. května 1999, Úř. věst. L 171, 7.7.1999. EHSV již ve svém stanovisku k navrhované směrnici o prodeji na dálku uvedl, že spotřebitelé by měli být informováni o existenci pravidel záruky, a to zejména v případě neplnění smlouvy nebo zpoždění příslušného plnění.

⁽²²⁾ EHSV již svůj postoj k této věci vyjádřil ve stanovisku ke směrnici o prodeji na dálku, v němž Komisi upozornil na potřebu zdůraznit ochranu finančních zájmů a zabránění rizikům vyplývajícím z neplnění smlouvy například stanovením trestních postihů. EHSV rovněž navrhl, aby společnosti působící v tomto odvětví vytvořily záruční fond, který by byl využíván pro tyto situace.

- p) odkaz na pravidla stanovená ve směrnici o padělání a certifikaci zboží a ochraně autorského práva a příbuzných práv, která jsou v oblasti prodeje na dálku zvláště oslabena;
- q) rozšíření závazku na poskytování informací všem zainteresovaným stranám se zvláštním důrazem na nejvíce zranitelné skupiny spotřebitelů, jako jsou nezletilí, starší lidé nebo lidé se zdravotním postižením, jak již bylo uvedeno ve směrnici o nekalých obchodních praktikách;

- r) potřeba ukládat účinné a dostatečně odrazující sankce za neplnění závazků stanovených ve směrnici.

3.2.11 EHSV zastává názor, že je nezbytné náležitě zvážit tyto otázky, chceme-li dosáhnout cílů, jež by podle směrnice měly být zaručeny, jinými slovy, aby se spotřebitelům, kteří zakoupili zboží a služby na dálku, dostalo stejné ochrany, jako je ochrana spotřebitele řádně poskytovaná při osobním uzavření smlouvy v obchodech.

V Bruselu dne 30. května 2007.

předseda

Evropského hospodářského a sociálního výboru

Dimitris DIMITRIADIS

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 78/855/EHS o fúzích akciových společností a směrnice Rady 82/891/EHS o rozdělení akciových společností, pokud jde o požadavek na zprávu nezávislého znalce v případě fúze nebo rozdělení

KOM(2007) 91 v konečném znění – 2007/0035 (COD)

(2007/C 175/08)

Dne 29. března 2007 se Rada, v souladu s článkem 95 Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci výše uvedené.

Specializovaná sekce Jednotný trh, výroba a spotřeba, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala stanovisko dne 3. května 2007. Samostatnou zpravodajkou byla paní SÁNCHEZ MIGUEL.

Na 436. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 30. a 31. května 2007 (jednání ze dne 30. května 2007), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 143 hlasy pro, 26 hlasy proti a 12 členů se zdrželo hlasování.

1. Úvod

fúze nebo rozdělení, pokud se na tom shodnou „všichni“ akcionáři.

1.1 Návrh Komise na změnu předpisů týkajících se fúzí a rozdělení akciových společností je součástí plánu pro modernizaci práva společností a lepší řízení podniků v EU ⁽¹⁾. Tento návrh obsahuje akční plán, který stanovuje rozsáhlé krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé změny předpisů, které překračují rozsah dokončení návrhů chybějících směrnic.

1.2 Dále je na obecnější úrovni v příloze III akčního programu pro snižování administrativní zátěže v EU ⁽²⁾ uvedeno deset konkrétních návrhů „urychlených opatření“, která mají za cíl snížit menší požadavky, které se nedotýkají úrovně ochrany právních předpisů. Toto je účelem zde projednávaného návrhu, který se omezuje na nevypracování znalecké zprávy o projektech

1.3 Je vhodné poukázat na to, že již směrnice 2005/56/ES o přeshraničních fúzích kapitálových společností ⁽³⁾ uvádí v článku 8.4 výjimku z povinnosti vypracovat znaleckou zprávu o projektu fúze, pokud s tím všichni akcionáři souhlasí. Ve stejném smyslu byly při poslední změně směrnice 77/91/EHS týkající se zakládání akciových společností a udržování a změny jejich základního kapitálu ⁽⁴⁾ vloženy dva nové články (10a) a (10b), na základě kterých není zapotřebí znalecké zprávy o nepeněžních vkladech, pokud vzniknou takové okolnosti, které zaručují reálnou hodnotu vložených aktiv.

⁽¹⁾ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu KOM(2003) 284 v konečném znění.

⁽²⁾ KOM(2007) 23 v konečném znění.

⁽³⁾ Úř. věst. L 310, 25.11.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Směrnice 2006/68/ES, Úř. věst. L 264, 25.9.2006.